

היכנסת הרבות מאפשרות העמדת זקיפים, בכל המבואות לסימטא, שיתנו את אות האזעקה, בהירות שוטר באופק. או נעלמים הלקוחות דרך מנהרות (שמאל) או סולמות המובילים אל הגג, ומשם, דרך גגית השכנים, אל רחוב אחר. עם הסתלקות השוטר חוזר העסק למסלולו.

קטן מאחורי החנות. בקושי אפשר בו למצוא מקום למיטה. אלא שזהו כל הציוד הדרוש. עם כל ידיעותיה של המשטרה, לא תוכל לחסלו ולאסור את שתי הנשים, טרם תפסה אותן בעבירה. אולם השמירה על העסק, ועל הדומים לו, בשעת "העבודה", היא יעילה מאד.

הזית הבנוי הקטנטן במושבה הגרמנית, היא של קיוסק. אולם ברז הינוז החליד מומן, ואיש לא קנה, זה חרשים, משקה קר מאחורי התריס המורד למחצה. בעלת הקיוסק, שרגלה נראית בתמונה (אמצע) מוכרת היטב למשטרה. העסק האמיתי שהיא והברתה מנהלים אותו, הוא בחדר

בתי בושת וסליקים

בית הבושת, לפניו מוסד מכובד ביותר בחברה האנור שית, יצא מן האופנה. התיאורים הציוריים על כמעט ארמונות והיפהפיות שבהם, הפכו מזמן לשקר, לפחות ברוב חלקי העולם, ובוראי שבישראל. במקום ארמונות, נאלץ החטא לסגת לחורבות. הבושם המשכר פינה את מקומו לסררוך. ואשר ליפהפיות — מספיק מבט חטוף באחד מהמוסדות החיפאיים, כדי לזכור אף איש קצר רואי. אלא שלמרות הכלל, הפשפי שים, הסרחון והכיעור, לא אולו לקוחותיהם של בתי הבושת גם בישראל. לעתים תכופות מוצאת חוליית הדי שוטרים תור של בחורים צעירים לפני דלתו הרעועה של חדר עבודה של יצאנית. רוב המבקרים: מלחים זרים. על המשטרה לחסל קנים אלה, המשמשים מקור ל"פשעים ומחלות מין. עצירת הלקודות אינה מעשית ליותר מכמה שעות, גם חסרה תועלת. לכל היותר יכול קצין,

בעל רגש מוסרי גבוה, להטיף להם. במקומם יבואו אחרים. הצעד היעיל יותר הוא עצירת הפרוצות עצמן, ביחד עם בעלי בתי הבושת. סיגמ (שמאל) היא בעלת הקיוסק שאינו קיוסק כי אם בית בושת. היא ותיקה במקצוע, אינה מתביישה להודות בכך. היא, לפי דבריה, "זנה והיקה, אבל הו גנת!" על חוליית השישי, שבאה בפעם העשרים לנסור את מזלה ולחוספה בשעת עבירה כדי לסגור סוף סוף את עסקה, לגלגה: "אל תנסו! לא תתפסו אותי". היא טעתה. בעבר כבר נתפסה יותר מפעם, גם נשפטה. אולם לא בקיוסק הנוכחי, שהמתנהל בו הפריע לשכנים. עם השוטרים, לאחר שהציעה להם סיגריות, נכנסה בשיחה, קבלה בפניהם על צרותיה: "גרשון (ראה עמוד 6) חייב לי 500 לירות. אתם השוטרים יורדים לחיי, לא נותנים לחי. והלא אני מוכרחה "לעבוד" (כאן הש תמשה במילה אחרת, המונית יותר, אך לא ראויה לדפוס) מאיפה אקח כסף לשלוח לבני בקנדה? הוא מותק, והו לומד בסדר, אבל כל מכתביו מכילים את המילה: כסף! לפתע השתנה מצב רוחה, היא תפסה את הסמל בשרו קראת: "לעזאזל! למה לכם לרדוף אחרי זונות? בו אתי למיטה!" השיב השוטר: "אני נשוי", הסתלק חיש, אבל לא מבלי להוסיף ההרהר: "עוד נתפוס אותך!"